

משרד מבקר המדינה פנה לחשב הכללי בענין זה באוקטובר 1970 ובאוקטובר 1971. בינואר 1972 העביר החשב הכללי לביקורת רשימה חלקית של הנפקות אגרות חוב והלוואות, שלגביהן אושר והופעל ביטוח הצמדה. הרשימה כוללת 28 פריטים בסכום כולל של 213 מליון ל"י, מזה שתי הנפקות אגרות חוב בסך כולל של 104 מליון ל"י במסגרת הסדר ביטוח הצמדה עם חברת העובדים (ראה דו"ח שנתי 21, עמ' 120); 10 הנפקות אחרות בסך 60 מליון ל"י; ו-16 הלוואות בסך 49 מליון ל"י (חלקן ממומנות מכספי תמורה של אגרות חוב).

לאור המלצות הכנסת מאוגוסט 1970 על החשב הכללי להשלים את הרשימה, לחשב את גדילת ההתחייבויות בגין הפרשי הצמדה, שהצטברו עד כה, ולרשום אותה במאזן המדינה בסעיף מיוחד.

סכומי ההתחייבויות הולכים וגדלים הן עקב אישורן של התחייבויות חדשות בגין הנפקות והלוואות שלא במסגרת התקציב והן עקב עליית המדד והשינויים בשער החליפין. על כן גדלה גם חשיבות הרישום התקין של כלל התחייבויות המדינה לכיסוי הפרשי הצמדה אלה.

ממצאי מעקב

השקעות שטרם נקבעו כהלוואות או כהשקעות במניות

דו"ח שנתי 21, עמ' 64

מפעלי גיבור, קרית שמונה. במסגרת המאמצים להרחבת תעשיית הטכסטיל הוחל בשנת 1964 בהקמת מבנים בקרית שמונה על ידי מפעל "טקסטיל גליל" (ראה דו"ח שנתי 20, עמ' 390). בשנת 1967 הועברו המבנים לממשלה לשם השכרתם לחברת מפעלי גיבור. הממשלה המשיכה להשקיע במבנים, כדי להתאימם לצרכי המפעל; ההשקעה הכוללת של האוצר במבנים של מפעלי גיבור הסתכמה ל-31.3.1970 לפי דו"ח כספי של האוצר ב-23.1 מליון ל"י. בשנת 1969/70 הוחלט, שהבעלות על המבנים תישאר בידי הממשלה וניהולם יימסר לידי "נכסים", חברה ממשלתית מיוחדת, שהוקמה לשם טיפול בנכסים שבבעלות הממשלה. עד למועד הביקורת לא נחתם חוזה שכירות עם מפעלי גיבור.

בסיכומיה והצעותיה של ועדת הכספים לדו"ח השנתי 21 של מבקר המדינה, כפי שאושרו על ידי הכנסת (ראה דו"ח זה) ציינה הוועדה, כי לאור ממצאי הביקורת לגבי המבנים התפוסים על ידי מפעלי גיבור, נדרש האוצר לחתום על חוזה שכירות בהקדם אם ברצונו להמשיך בהשכרת המבנים.

באמצע שנת 1971 הוכנה הצעה לחוזה שכירות, אך עד סוף 1971 הוא לא נחתם. המפעל ממשיך להחזיק את המבנים בשכירות וחברת "נכסים" גובה דמי שכירות ממנו ללא חוזה חתום על ידי הצדדים. הביקורת העמידה את משרד האוצר על הצורך בתיקון הליקוי, שעליו עמדה גם ועדת הכספים של הכנסת.